

यदुः

यथोदितं, य, क्ली, (उदितं कथितमतिक्रम्य
इत्ययौभावः ।) यथोक्तम् । यथा,—
“यथोदितं पिबतिः कुब हारपरिग्रहम् ।”
इति मार्कण्डेयपुराणे रुचिस्तोत्रम् ।
यदा, य, (यस्मिन् काले इति । यद् + “सर्व-
कान्यकियत्तदः काले दा ।” ५।१।१५। इति दा ।)
यस्मिन् काले । यथा,—
“यदा यदा सतां हानिर्वैदमार्गानुसारिणाम् ।
तदा तदा कलेर्वृद्धिरनुमेया विचक्षणेः ।”
इति तिथ्यादितत्त्ववृत्तवचनम् ।
यदि, य, पञ्चान्तरम् । सम्भावना । तत्पर्यायः ।
चेत् २ यदुवा ३ । यथा,—
“यदीच्छेद्विपुलान् भोगान् चन्द्रसूर्यग्रहोपमान् ।
प्रातःस्नायो भवेन्नित्यं द्वौ मासौ माघफालगुनौ ।”
इति मलमासतत्त्वम् ।
“अपि चेत् सुदुराचारी भजते मामन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्त्रयः सन्मन्त्रावसितो हि सः ।”
इति श्रीभगवद्गीता ।
“यदुवाप्यतरसम्भारः स्यादपि पशुनैव कुप्यात् ।
इति । यदुवेति निपातसमुदायो यदर्थे ।” इति
तिथ्यादितत्त्वम् ।
यदीयं, चि, (यस्मिन् इति । यद् + “वृद्धाच्छः ।”
६ । २ । ११४ । इति छः ।) यत्सम्बन्धि । यथा,
“यदीयहलतो विलोक्य विपदं
कलिन्दतनया जलोद्धतगतिः ।
विलासविपिनं विवेश सहसा
करोतु कुशलं हली स जगताम् ।”
इति कन्दोमञ्जरीं द्वितीयस्तवकः ।
यदुः, पुं, (यजते इति । यज् + उः । एषोदस्मादि-
त्वात् जस्याने इकारः ।) देवयान्यां जातो
ययातेर्ज्येष्ठपुत्रः । तस्य वंशे पिबृशापात् राजा-
नक्रवर्त्तो नासीत् । तदंशे दापरयुगस्थान्ते
श्रीकृष्णोऽवतीर्णः । इति श्रीभगवत्समस्तम् ।
तस्य मातुलकन्याविवाहकारणं यथा,—
“जरां प्राप्य ययातिस्तु स्वपुरं प्राप्य चैव ह ।
पुत्रं ऋद्धं वरिष्ठं यदुमित्रव्रीहयः ।
त्वं यदो ! प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ।
यौवनेन त्वदीयेन चरेयं विषयानहम् ।
पूर्वं वर्षसहस्रे तु पुनस्ते यौवनं त्वहम् ।
इत्था संप्रतिप्रस्थापि पाप्मानं जरया सह ।
यदुववाच ।
सितप्रसन्नुदरो दीनो जरया शिथिलोद्धतः ।
बलीयन्ततमात्रं दुर्गमं दुर्बलः क्षुब्धः ।
अशक्तः कार्यकरणे पापभूतश्च यौवने ।
सहोपजीविमिच्छेव तां जरां नैव कामये ।
मन्ति ते बहवः पुत्रा मत्तः प्रियतरा वृष ।
जरां गृहीतुं धर्मेज्ज । पुत्रमन्यं वृणीष्व वै ।
ययातिरुवाच ।
यो मे त्वं हृदयाप्यातो वयः खं न प्रयच्छसि ।
यापान्मातुलसम्बन्धात् प्रजा वै ते भविष्यति ।”
इति मातुल्ये ३१ अध्यायः ॥ ॥
(हर्म्यन्वराजपुत्रः । यथा, हरितंशे । ६३।४४ ।

१३

यन्त्रं

“तस्यैवं सुप्रवृत्तस्य पुत्रकामस्य धीमतः ।
मधुमत्वां सुतो जज्ञे यदुनां महायथाः ।”)
यदुनायः, पुं, (यदुनां नायः ।) श्रीकृष्णः । इति
हेमचन्द्रः । २ । १३३ ।
यदुपतिः, पुं, (यदुनां पतिः ।) श्रीकृष्णः । यथा—
“यदुपतिः क गता मधुरापुरी
रघुपतिः क गतोत्तरकोशला ।
इति विचिन्त्य कुबज्ज मनः स्थिरं
न सदिदं जगदित्यवधारय ।”
इति रूपवसानतनयोस्वामिनी ।
यदुच्छा, क्ली, स्वातन्त्र्यम् । तत्पर्यायः । खेरिता २ ।
इत्यमरः । १।१।२। खरिता ३ । इति तट्टीका ।
(यथा, गीतायाम् । २ । ३२ ।
“यदुच्छा चोपपन्नं स्वर्गहारमपावृतम् ।
सुखिनः चक्षियाः पार्थ ! लभन्ते युद्धमोहशम् ।”)
यदुवा, य, यदि । यथा । “यदुवाप्यतरसम्भारः
स्यादपि पशुनैव कुप्यात् । यदुवेति निपातसमु-
दायो यदर्थे । अपि च । यदुवा उभयं
चिकीर्षुर्द्वौ ब्रह्मत्वञ्च इति तेनैव कल्पेन
ब्रह्मसुतरासङ्गं सोदकं कमण्डलुं दम्बटुं वा
ब्रह्माखने निधाय तेनैव प्रत्यावृत्तान्यच्छेत् ।”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
यदा, क्ली, वुद्धिः । इति संक्षिप्तसारोदाहरितः ।
पञ्चान्तरञ्च ।
यन्ना, [च] पुं, (यम् + ङच् ।) सारथिः । (यथा,
रघौ । ७ । ४४ ।
“प्रहारमृच्छांपगमे रयस्या
यन्तुपालभ्य निवर्त्तितान् ।
येः सादिता लक्षितपूर्वकेतून्
तानेव सामवैतया निजन्तुः ।)
हस्तिपकः । इत्यमरः । ३ । ३ । ५६ । (यथा,
माघे । ५ । ४२ ।
“सेवोऽपि साधुनयमाकलनाय यन्ना
नीतेन वन्यकरिदानकृताधिवासः ।
नाभाजि केवलमभाजि गजेन शास्त्री
नामस्य गन्धमपि मानभृतः सहन्ते ।”)
विरतिकारके, जि ।
यन्त्रं, क्ली, (यच्छब्देति । यम् + “गुधुवीपचि-
यमिसदिद्विभ्यस्तः ।” उणां ० । १० । १६६ ।
इति चः ।) देवाद्यध्वजानम् । (यथा, देवी-
भागवते । ३ । २६ । २१ ।
“अचौभावे तथा यन्त्रं नवान्मन्त्रसंयुतम् ।
स्थापयेत् पीठपूजार्थं कलसं तत्र पार्श्वतः ।”)
पात्रभेदः । नियन्त्रणम् । इति हेमचन्द्रः ।
अभियन्त्रम् । इति महाभारतटीकायां नील-
कण्ठः । कामान् वन्दूक इत्यादि भाषा ॥ ॥
वाद्यम् । यथा,—
“यन्त्रस्य गुणदोषौ न विचार्यौ मधुसूदन ।।
अहं यन्त्रं भवान् यन्त्री न मे दोषा न मे गुणाः ।”
इति महाभारतम् ।
दाहयन्त्रादि । कल इति भाषा । यथा,—
“इन्द्रः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन ! तिष्ठति ।

यन्त्रं

भामयन् सर्वभूतानि यन्त्राकृष्टानि मायया ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् । १८ । ६१ ।
अस्यायः । “सर्वभूतानां हृत्स्थो इन्द्रोऽन्तर्यामी
तिष्ठति । किं कुर्वन् सर्वान् भूतानि मायया
निजशक्त्या भामयन्स्तत्कामैस्तु प्रवर्तयन् यथा
दाहयन्त्रमाकृष्टानि हन्निमाणि भूतानि सृज-
घारो लोके भामयति तद्वदिति । यद्वा यन्त्राणि
शरीराणि आकृष्टानि भूतानि देहाभिभूतानि
जीवान् भामयन्तित्यर्थः ।” इति श्रीधरस्वामी ।
अथ पूजाधारयन्त्रम् । तत्र नारदीये ।
“आपोऽग्निर्हृदयं चक्रं विष्णोः चैवसमुद्भवम् ।
यन्त्रञ्च प्रतिमास्थानमर्चये सर्वदा हरेः ।”
गीतमीये ।
“शालग्रामे सन्नौ यन्त्रे प्रतिमामकृतेषु च ।
नित्यं पूजा हरेः कार्या न तु केवलभूतले ।”
योगिनीतन्त्रे ।
“लिङ्गस्थां पूजयेद्देवीं पुष्पकक्षां तथैव च ।
मण्डलस्थां महाभायां यन्त्रस्थां प्रतिमासु च ।
जलस्थां वा शिलास्थां वा पूजयेत् परमेश्वरीम् ।”
एतत् सर्वं यन्त्राभावे । कौलावलीये ।
“यन्त्रापरान्जितापुष्पं जवापुष्पञ्च विदति ।
करवीरे सुकरते द्रोणं वा यत्र तिष्ठति ।
तत्र देवी वसेन्नित्यं तद्वयन्त्रं चक्रिकाचैनम् ।”
एतत् सर्वयन्त्राभावे । तथा च ।
“यन्त्रं मन्त्रमयं प्रोक्तं मन्त्रात्मा देवतैव हि ।
देहात्मनोर्यथा भेदो यन्त्रदेवतयोक्तया ।”
तथा ।
“आदौ लिखेद्यन्त्रराजं देवतायाश्च विग्रहम् ।
कामक्रोधादिदोषोत्पत्त्यर्थः खनियन्त्रात् ।
यन्त्रमिच्छाहरेतस्मिन् देवः प्रीणाति पूजितः ।
विना यन्त्रेण पूजायां देवता न प्रसीदति ।
दुःखनिर्यन्त्राद्यन्त्रमिच्छाहृत्तन्त्रवेदिनः ।”
इति यन्त्रपूजाप्राधान्यम् ॥ ॥
अथ धारयन्त्राणि । तत्रादौ भुवनेश्वरी-
यन्त्रम् । शारदायाम् ।
“आलिख्यादृदिगंगान्मुद्रां पाशादिकं
चाचरं
कोष्ठेऽङ्गमनूत् परेषु विनिखेदराजं मन्त्रयम् ।
अथपूर्वापरषट्कयुग्मं लयवरान् योमास-
नागगणै-
व्यालिखेन्नजलाधिपादिगुणशः पंक्तिदयात्त-
परम् ॥
कोष्ठेऽङ्गयुगार्धमात्मसहितं युग्मखरान्तरां
मायां केशरगां हवेषु विनिखेन्नजं त्रिपंक्ति-
क्रमात् ।
त्रिः पाशाङ्गुशवेष्टितश्च लिपिभिर्वीतं क्रमाद-
युक्तमात्
पञ्चस्येन घटेन पङ्कजसुखेनावेष्टितं तद्वद्विः ॥”
घटागंजमिदं यन्त्रं मन्त्रिणां श्रीप्रदं महत् ।
पाशश्रीशक्तिचक्रं कामशक्तीन्द्राङ्गुशाः ।
प्रथमोऽष्टाचरो मन्त्रस्ततः कामिनि रज्जिनि ।
खाहान्तोऽष्टाचरः सङ्ग्रहपरः परिकीर्तितः ॥